

Sygn. akt V KK 191/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Zbigniew Puskarski

Protokolant Patrycja Kotlarska

w sprawie **A. C.** o wydanie wyroku łącznego,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 27 czerwca 2017 r.,
kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego
od wyroku łącznego
Sądu Rejonowego w S.
z dnia 10 stycznia 2017 r., sygn. akt VII K .../16

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy rozpoznający sprawę z wniosku M. C. o wydanie wyroku łącznego przyjął, że został on skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w S. z dnia 23 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. akt VII K 618/10, za dwa czyny z art. 279 § 1 k.k., popełnione w dniu 21/22 czerwca 2010 r., za które Sąd, przy przyjęciu ciągu przestępstw wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na

okres próby 3 lat, a także na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 zł każda. Postanowieniem z dnia 26 września 2012 r. zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, a postanowieniem z dnia 4 czerwca 2013 r. orzeczono karę 25 dni zastępczej kary pozbawienia wolności w miejsce nieuiszczonej kary grzywny;

2. Sądu Rejonowego w S. z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt VII K 741/10, za dwa czyny z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w dniu 14 lipca 2010 r., za które Sąd, przy przyjęciu ciągu przestępstw, wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z zaliczeniem okresu zatrzymania w dniu 14 lipca 2010 r. Postanowieniem z dnia 22 lutego 2012 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę 150 dni pozbawienia wolności, przy czym postanowieniem z dnia 18 czerwca 2012 r. na jej poczet zaliczono 1 dzień pozbawienia wolności - 14 lipca 2010 r.;

3. Sądu Rejonowego w S. z dnia 29 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt V K 927/12, za czyn z art. 280 § 1 k.k., popełniony w dniu 20 maja 2012 r., za który wymierzono mu karę 4 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu pozbawienia wolności od 14 listopada 2012 r. do dnia 5 marca 2013 r., a także obowiązek naprawienia szkody i zadośćuczynienia w wysokości 5000 zł solidarnie z inną osobą;

4. Sądu Rejonowego w S. z dnia 20 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt VII K 372/10, za 6 czynów kwalifikowanych z art. 279 § 1 k.k., popełnionych w okresie od 19 sierpnia 2009 r. do grudnia 2009 r., za które przy przyjęciu ciągu przestępstw wymierzono mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresu zatrzymania od dnia 27 stycznia 2010 r. do dnia 28 stycznia 2010 r.;

5. Sądu Rejonowego w S. z dnia 20 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt VII K 502/11, za czyn z art. 279 § 1 k.k., popełniony w dniu 6 listopada 2010 r., za które wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresu zatrzymania w dniu 7 listopada 2010 r.;

6. Sądu Rejonowego w S. z dnia 5 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt VII K 161/14 (wyrok łączny), w którym na podstawie art. 91 § 2 k.k. wymierzono mu karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, obejmującą kary jednostkowe

z wyroków wydanych w sprawach o sygn. akt VII K 618/10, VII K 741/10, VII K 372/10 i VII K 502/11;

7. Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 9 sierpnia 2016 r., w sprawie o sygn. akt VII K 615/14, za czyn z art. 288 § 1 k.k., popełniony w dniu 8 lipca 2013 r., którym wymierzono mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z zaliczeniem okresu zatrzymania w sprawie w dniu 27 listopada 2013 r. od godz. 7:05 do godz. 9:00 na poczet kary ograniczenia wolności, a także obowiązek naprawienia szkody w wysokości 700 zł solidarnie z inną osobą.

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 10 stycznia 2017 r., sygn. akt VII K 428/16, na podstawie art. 91 § 2 k.k. (w brzmieniach obowiązujących przed 1 lipca 2015 r.) w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny i niektórych innych ustaw w zw. z art. 4 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami w sprawach o sygn. akt VII K 927/10, VII K 161/14 i VII K 615/14 i wymierzył A. C. karę łączną 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I). Na poczet wymierzonej kary łącznej zaliczono skazanemu okresy faktycznego pozbawienia wolności (pkt II). Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w zakresie wyroków opisanych w pkt 1, 2, 4 i 5 części wstępnej wyroku (pkt III). Wyrokiem tym rozstrzygnięto także w przedmiocie kosztów postępowania.

Wyrok nie został zaskarżony przez strony, uprawomocnił się 18 stycznia 2017 r.

Kasację od prawomocnego wyroku na korzyść skazanego wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego procesowego i materialnego, a mianowicie art. 410 k.p.k., polegające na pominięciu przez sąd, wynikającej z materiału dowodowego i mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia okoliczności, że wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 9 sierpnia 2016 r., sygn. akt VII K 615/14, została skazana inna osoba niż A. C., w następstwie czego doszło do wadliwego, bo z rażącym naruszeniem art. 85 k.k., w brzmieniu obowiązującym sprzed dnia 1 lipca 2015 r., połączenia wyrokiem łącznym kary 6 miesięcy ograniczenia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 9 sierpnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt VII K 615/14,

pomimo iż nie dotyczyła ona A. C., a tym samym nie podlegała łączeniu.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, co pozwalało na jej uwzględnienie w oparciu o przepis art. 535 § 5 k.p.k.

Istotnie, w przedmiotowej sprawie doszło do rażącej i mającej istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia obrazy wskazanych w kasacji przepisów.

Jak wynika z treści wyroku łącznego Sądu Rejonowego w S. z dnia 10 stycznia 2017 r., sygn. akt VII K 428/16, skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 9 sierpnia 2016 r., sygn. akt VII K 615/14, które także objęto wyrokiem łącznym, nie dotyczy skazanego A. C., s. L.i I. z domu W., ur. 27 października 1989 r. w S.. Już tylko z załączonego do akt odpisu wyroku w sprawie o sygn. akt VII K 615/14 wynika, że osobą nim skazaną jest M.C., s. T. i I. domu K., ur. 13 października 1987 r. w S. (k. 34). Jeśli dodać, iż Sąd Rejonowy procedujący w przedmiocie wyroku łącznego dysponował całymi aktami sprawy o sygn. akt VII K 615/14, o czym świadczy treść protokołu z dnia 10 stycznia 2017 r. (k. 39), to oczywistym jest, że skazanie w tej sprawie nie powinno mieścić się w podstawie rozstrzygnięć w przedmiocie wyroku łącznego wobec A. C. Objęcie wyrokiem łącznym skazania innej osoby niż A. C. stanowiło rażące naruszenie art. 85 k.k., ale także art. 410 k.p.k. Stwierdzenie tego uchybienia przesądziło o uchyleniu zaskarżonego wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy, przy ponownym rozpoznaniu sprawy w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec A. C. winien nadto wnikliwiej przyjrzeć się zakresowi wydanego uprzednio wobec tego skazanego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w S. z dnia 5 czerwca 2014 r., sygn. akt VII K 161/14. W szczególności konieczne będzie dostrzeżenie, że co do wniosku o objęcie wyrokiem łącznym skazania w sprawie Sądu Rejonowego w S. z dnia 29 listopada 2012 r., sygn. akt V K 927/12, wydano w sprawie sygn. VII K 161/14 orzeczenie umarzające postępowanie w oparciu o przepis art. 572 k.p.k. (k.35 -36). Może to mieć znaczenie dla dalszego toku postępowania w niniejszej sprawie, także co do potrzeby, a wręcz możliwości

jego prowadzenia.

kc